

F V N V S
EXIMIAE MATRONAE
ANNAE MARIAE

NATAE MAVSIAE

VIRI QVONDAM
MAGNIFICI PERILLVSTRIS ET
EXCELLENTISSIMI

IO. GEORGII DOEHLERI

I. V. D.

A CONSILIIIS CELSISSIMORVM COMITVM
RVTHENORVM COMMVNIONIS

IVNIORIS LINEAE CANCELLARII SACRI SENATVS PRAESIDIS
ILLVSTRIS RVTHENEI PRIMARII CVRATORIS

RELICTAE VIDVAE

AD VESPERAM DIEI XVIII. MARTII A. R. D. *cl3 13CC LIII.*

MODESTE FACIENDVM

PIETATIS ERGO

INDICIT

ILLVSTRIS RVTHENEI COLLEGIVM.

G E R A E

EXCVD. IO. GE. SCHRADERVS, CELSISS. AVLAE CHALCOGRAPHVS.

Biogr. erud.

D. 206,30.

Vitt. Erud. fmg. Vol. D

uae proxima vespera sepulcro mandabitur, beatissima M A-
T R O N A, per mirabiles DIVINI NUMINIS vias deducta,
reperit omnino, cur adplicaret sibi SERVATORIS illud opti-
mi maximi, quo caeli porta proponitur angusta viaque com-
pressa, per quam ut incedamus, luctando sit opus. Utique,
numquam non amara dulcibus admista sensit, ac per angusta
penetrauit ad augusta; siue mentem, siue corpus, siue fortun-
nam spectemus. Vitae curriculum testis erit. Augusta qui-
dem est res publica Francofurtana, cuius in moenibus, IPSA lucem hausit primam,
sed, cum fatuis ignibus, immo flammis infernis, comparandam; ni diuina misericor-
dia collustrasset. Genus habuit honestum. Pater fuit IO. ADAMVS MAVS,
liberae Francofurtanorum ciuitatis quaestor, aut censui praefectus, cuius in altera
coniugio, ANNA LVCIA, nostram primam edidit, A. G. D. clo l5C LXXXVIII.
d. VIII. vel, ad iam vsitatam rationem, d. XVIII. Octobris. Erat et illa natu maxi-
ma filia IEREMIAE AVTHAEI, senatoris ac mercatoris Francofurtani, nec
non ANNAE MARIAE, quae, celeberrimum quondam doctorem et architectum
militarem, DILLICHIVM patrem coluit. Peperit haec, post ANNAM LV-
CIAM, ANNAM ELISABETHAM, haud ita pridem, summa senectute, de-
functam, et CHRISTINAM ELISABETHAM, illustri generosissimoque de
ROMMERSKIRCHEN, olim nuptam. Eadem auia materna, primam suam opta-
tissimamque neptem, cum, quo die nascebatur, in templo de patribus non calceatis
adpellato, tingeretur, more Francofurtanorum, vel sola, de fonte sacro suscepit; suoque
nomine donauit. Ostendit hoc ipsum, tum amabilem gloriam, ad quam euecta fuerit,
nunc caeli terraeque DOMINO desponsa; tum quot, et quam amara degustanda,
priusquam, omnibus numeris absolutae beatitatis ad commoda, pertingat. Bono-
rum et malorum permixtionis, plurima simul nanciscebatur ac proxima, paternis in
aedibus, exempla. Familia fuit amplissima. Viuebant enim adhuc, de quatuor ex
HAGEMANTELIA liberis, filii duo, IOANNES, qui, mercator, iuuenis obiit,
et IOANNES HECTOR, qui, sacrae dioecesis a consiliis, apud Hamelenses, in-
de floruit. Germanos autem fratres duo vidit, GEORGIUM CHRISTIANVM,
a senatus ciuili et sacri Francofurtani litteris, et IOANNEM PHILIPPVM; so-
rores septem, SVSANNAM ELISABETHAM, LVCRETIAM, REBEC-
CAM, SVSANNAM MAGDALENAM, ANNAM ELISABETHAM, MA-
RIAM MARGARETAM, et CHRISTINAM ELISABETHAM. Ex his
omnibus, non nisi duae natu minimae succreuerunt: quarum altera, IO. LVDOVICI
WASSERFÜHRERI mercatoris Francofurtani vidua, secundo nunc anno, beata
quiescit, altera virgo viuit hodieque. Cum igitur tot liberi nascerentur, tot sorores,
natu minor fratrum Germanorum, maiorque consanguineorum, decederent: utique,
prima iam in pueritia, reperit NOSTRA, cur laetitiae lacrimas adfunderet, quam
creberrimas. Accedebant continui prope tam numerosae familiae morbi, conti-
nuam natu maximae filiarum opem exigentes. Interim ipsa quoque formabatur, ab
idoneis magistris, non ad linguas solum et artes, elegantiori sexui conuenientes; sed
vel maxime veram ad religionem: quae quidem hoc magis necessaria fuit accuratior
institutio; quia tot, aliis addicti sacris, versantur et habitant Francofurti. Tanto
simul magis iuuat exercitatio, cum contemplatione connexa. Eadem inuestigatio
virium et explicatio, prout vires creuerunt, augebatur. Pertinet huc mors, aman-
tissimi carissimique parentis, ἀποπληξία correpti, repentina. Vidua nunc mater edu-
cationis curam hoc intentius duplicabat, et eo patientius animum accommodabat dis-
ciplinæ filia; quo magis aliis praesidiis vtraque destituebatur. Emicuit inde virtus
excellentissima; quae DOEHLERVM quoque traxit, accedentem de longinquo.
Tunc, Isenacensium in aula, litteris secretis scribendis, inuigilabat frater NOSTRAE,
IO. HECTOR. Huic ergo viduus ille, cum solus regendae familiae partes susti-
nere non posset, ipsique penes Francofurtanos alia conditio commendaretur, ut,
eam propinquius exploraturo, viae se comitem praeberet, persuasit. Maternam
domum diuertuntur; vbi vix visam DOEHLERVS commendationibus omnibus
praefert, omnemque lapidem mouet, quo voti damnetur. Adruit, post ardentis-
simas preces, sinceraque suorum consilia, modestissima virgo: pacta coniugii signan-
tur,

tur, quibus, praeter matrem et fratres, G. V. SOLLICOFFRE d' ALTEN-
 KLINGVEN, IAC. de FELS alique testes, subscribunt: ac nuptiae celebrantur,
 d. XXI. Nou. anni c1o 1oCC XIII. feliciores. Ambo coniuges, quae laudatis
 in pactis promittuntur, cupidissime viui praestiterunt. Lubenter in primis linque-
 bat recens nupta suos, ac maritum sequebatur Isenacum, vbi tunc, actu simul inter
 amicos Hassorum principis prouincialis, iudicia nobilium aliquot curabat, plurimas-
 que causas, in omni Saxonum principis foro, dextre defendebat, cuius erat socia,
 iuris consultus. Idem quatuor, octo de liberis prioris coniugii, superstites habe-
 bat, VALENTINVM SIGISMVNDVM, iam cels. Solmensium comitum a con-
 siliis, CHRISTINAM SOPHIAM, nunc IO. SAM. GVNTHERI, A. M.
 Glauchensium archidiaconi et pastoris, vxorem, IO. GOTTFRIDVM, deinceps
 in adolescentia mortuum, et IOANNETTAM WILHELMINAM, SAM.
 GOTTLIBII RANIS, apud Isenacenses medici doctoris, coniugem. Horum
 praesertim posteriores adhuc erant teneri, curamque maternam desiderabant. Ipsa
 vero, quamuis quadruplici partu numerum eorum auget, omnibus tamen ac sin-
 gulis, aequalem fidem, amorem, curam, vigilantiam impendebat. Hic admo-
 dum profuit, plures inter liberos educari: quod enim egerat natu maxima soror;
 eo matri facilius erat exercitatae. Verum enim vero, cumulabatur sollicitudo soli-
 citudine: dum perquam inconstantia videbantur, ipsam quae quatuor in diuersis lo-
 cis puerperam fecere, mariti fata. Isenaci peperit, anno c1o 1oCC XVI. d. XXV.
 Iul., IACOBVM HECTOREM, post decem et quatuor hebdomades defunctum.
 Habitabant ibidem, Hassiaca quae dicebatur, in domo, singulari iurisdictione mu-
 nita: neque minus, serenissimus Hassiaca familiae senior tutum praestiterat suauis-
 simum maritum, ab omnibus aduersariorum petitionibus; vt, et fratri natu minimo
 IO. LVDOV. DOEHLERO, et IVNCKERO I. V. L. hodieque viuo, caus-
 as, crebrioribus profectioibus impediti nomine, quod antea negabatur, defendere
 liceret. Sed, florentium ita rerum gratiam, eadem itinera perquam, in animo soli-
 citae, minuebant; cum, et absentis, et duplex rei domesticae cura, quasi perpetua
 foret. Hinc tanto facilius erat, anno sequenti, mutatio: cum dux prouidentis-
 simus ERNESTVS LVDOVICVS, eximiis praeconiis et promissionibus,
 DOEHLERVM Meinungam inuitaret, vt, in fraterna communiione, consiliis suis,
 aulam iustitiamque fulciret. Ceterum, et hic admiscebat acerbitatem, a dulcissimo
 fratre, totque mariti necessariis, seiunctio. Nec itinera multum cessabant. Ha-
 bebat adhuc litium Hassiacarum, de succedendi iure, publicis conscriptioni-
 bus defensorum, curam DOEHLERVS, a serenissimo FRANCISCO AR-
 NOLDO, Paderbornensium antistite, quo cum litterarum erat commercium, tra-
 ditam. Eademque, non modo profectioes, sed omnino peregrinationes, requi-
 siuerunt. Miscebantur grauissima negotia, publici Meinungensium status, domi
 meditanda: neque difficultates effugiebat, iustitiam singulorumque salutem, omni-
 bus aliis finibus praeferebat. Nescit quam particeps sit fidelissima coniux mariti for-
 tis, qui, qua re moneamus illud, ignorat. Interim et ibi, c1o 1oCC XVIII.
 d. XXII. septembris, perquam facili partu, semper habitura facillimam, edidit
 ANNAM ELEONORAM LVCIAM, faxit DEVS quam diutissime laetissi-
 meque, superstitem! At, nec haec erat adeo sincera voluptas, quin actutum nu-
 bila sequerentur. Die nimirum decimo decembris, indicabatur optimo patri, fu-
 turum vt, fisci penuriae causa, primo sequentis anni vere, stipendiis constitutis
 excideret. Succurrebat tamen, velut ex machina, DEVS: dum, eiusdem mensis
 die XXII., ab ERNESTO FRIDERICO duce, Hildburghusam inuitabatur,
 vt ibi consiliis suis aulam, iustitiam remque sacram, iuuaret, et, in academico gy-
 mnasio, iurium professoris munere fungeretur. Eodem tempore vocabatur alio,
 quo iudiciale palatium et forum, cancellariam dicunt, dirigeret; et, pluribus cle-
 mentissimis epistolis, ab ANTONIO VLTRICO, detinebatur: occasionem autem
 Hildburghusanam ipse praeferebat. Cum deliberatio, tum mutatio, nouam pa-
 riebant amantissimae sollicitudinem: nec praeter causam; afflictionibus enim oc-
 currebant grauioribus. Initio quidem omnia serena videbantur: quoniam, variis
 negotiis publicis domi forisque praefectum, collaudabat semper dominus, et colebat;
 forumque, scholas, ὀφθαλμορροφείον, immo vel stipem, egregie curantem et ordinan-
 tem,

tem, tota regio venerabatur; vxor autem, A. R. D. c1o 1oCC XXI. d. XXII. Ianuarii, IOANNAM MARIAM enixa, nouo munere familiam adficiebat. Nihilominus, anno post, interueniebant tempora turbidiora, quibus, iustitiam maioris quam gratiam aestimans, cum aliis, dimittebatur. Multo, quam ceterorum, clementior erat dimissio DOEHLERI, cumque pollicitatione conseruationis vltioris, ac dignitatis amplificandae, coniuncta; modo flecteretur. Sed, obstinatus aduersus tentationes, incertam spem eligere, cumque suis aegris aeger Francofurtum discedere, maluit. Redibat igitur in patriam nostra, quod infortunii solatium erat, licet spes, hinc adfulgens, distraheretur ac differretur. Viuebant in hac re publica, per aestatem totam, vbi, iuris consulti partibus intentus ille, multis principibus aliisque personis, fructuosa consilia dabat. Parum abfuit quin, alias inter oblatas condiciones, principis cuiusdam intimus, abiret Viennam. Cum vero, die circiter ante, quam, spatio deliberandi capto, splendidissimam inuitationem recipiebat, huc Geram vocaretur: CELSISSIMORVM COMITVM venerationis, reique suae familiaris ergo, priorem illam prouinciam recusauit. Veniebant huc, eodem anno, sub initium decembris, sequentisque die XI. Ian., sollempniter illustri collegio, primarius in regimine senatuque sacro consiliarius, sistebatur; donec, anno post, eminentissimis cancellarii praesidisque partibus, admoueretur. Quaerebat Gerae, velut agitata fluctibus nauis, familia portum, ac reperiebat. Singulatim vero mater familias laetabatur, cum eam mascula subole, die XXI. septembris A. c1o 1oCC XXIII., recens augetet. Sed, hunc etiam CHRISTIANVM GVILIELMVM ostendit modo DEVS, aetatis duodeuicesimo die, rursus erepturus. Solatio fuerunt reliquorum vtriusque coniugii pignorum incrementa. Nuptias, in aedibus paternis, celebrabant laetissimas, quatuor filiae. Scilicet ambae florentissimae virgines prioris, eodem anno c1o 1oCC XXVIII., dum altera d. VI. septemb. GÜNTHERO suo, altera d. VI. Iul. CHRISTOPHORO LVDOVICO WILHELMI, doctore medico, nubebat. Hunc posteriorem, cum d. XII. Ian. A. c1o 1oCC XXXII. ad beatissimam vitam eueheretur, itidem singulari prolusione, laudauimus. Sequutus autem eum est, in coniugio, c1o 1oCC XXXVIII. iam memoratus, tunc Geranorum, nunc Isenacensium medicus. Ipsius nostrae filia natu maior mihi, I. G. HAVPTMANNO, qui pietatis hoc officio flebili fungor, copula benigniore, d. XV. Iul. c1o 1oCC XXXV. iuncta, peperit, anno post, d. XXVIII. Maii, IO. GE. GOTTFRIDVM, c1o 1oCC XXXVIII. d. VIII. Aug. CHRISTIANVM SIGISMVNDVM GVILIELMVM, et c1o 1oCC LII. d. X. Iul. CHRISTOPHORVM CAROLVM GOTTLIBVM; sed hunc eodem die mortuum. Reliquorum incrementis, diuinam prouidentiam ardentem expetimus. Natu minor filia, d. I. Maii c1o 1oCC XXXII., nupsit CHRISTIANO GOTTFR. WEIDLICHIO, I. V. et Phil. D., CELSISS. COMITVM RVTH., in ciuili regimine sacroque senatu, celebri caussarum patrono: deditque IO. WILHELMINAM, paucos dies viuentem; filiam, antequam nasceretur, defunctam; et IO. CHRISTIANVM GOTTFRIDVM, natum d. XXVII. Ian. c1o 1oCC XXXVII., et pluribus iam additum Februariis calendis. Infantem puerpera tertio die comitabatur, vtriusque parentum maximo iustissimoque luctui: dum potissimum indulgentissimus pater, hinc, ad obitum vsque beatum, aut d. XVII. nouembris a. c1o 1oCC XXXVIII., admodum debilitabatur viribus. Aequae prosternebatur mater dulcissima; quam praeterea, concordissimi suauissimique coniugis, mors omnino frangebat. Antea, plurimos annos, tenui valetudine fuerat: sed, multo nunc tenuiore, se recipiebat ad vnam, quam in viuis habebat, filiam. Nulli quidem operae pepercimus, vt morbosa, medicorum experientissimorum auxilio, confirmaretur: at spirandi difficultas et reliqua mala, quibuslibet remediis, potentiora videbantur. Tandem, hinc ab hebdomade quarta, terror cum prolapsione coniunctus, febrim quam vocant *catarrhalem* adtulit, quae, non obstantibus vtriusque IENTSCHII, patris filiique, celeberrimorum artis salutaris doctorum, sapientissimis curis, d. XV. Martii, post meridiem, mortifera fuit; cum focus optatissima vixisset annos LXIII., menses III., hebdomades III. diesque totidem, ac duabus hebdomadibus ante, diuinis animum dapibus roborasset. Semper illa, quam adrogantius, modestius agere maluit. Ita vixit, obiit ita, nec alia ratione sepelietur. Efferetur corpus quidem, splendentibus facibus, ad vesperam: sed in animos maxime nostros, beatissimae virtus inferatur, omni face splendentior, neque tempore quodam exstinguenda. P. P. Gerae d. XVIII. Mart. A. C. D. c1o 1oCC LIII.

† † †